

Sygn. akt IV U 867/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2019r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 lutego 2019r. w S.

odwołania S. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 16 listopada 2018 r. Nr (...)

w sprawie S. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do emerytury

***zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo S. W.
do emerytury od dnia 08 listopada 2018r.***

Sygn. akt: IV U 867/18 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 16 listopada 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił S. W. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony nie udowodnił, iż do dnia 1 stycznia 1999r. osiągnął 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Organ rentowy podniósł, że udowodniony staż pracy w szczególnych warunkach obejmuje okres zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) w K.od 3 października 1986r. do 31 grudnia 1998r., co po wyłączeniu okresów przebywania na zasiłku chorobowym stanowi 11 lata, 6 miesięcy i 2 dni. Nadto organ rentowy wskazał, że do stażu pracy w szczególnych warunkach nie zaliczył okresu zatrudnienia ubezpieczonego w Spółdzielni (...) w M. od 1 lutego 1984r. do 31 października 1986r. z uwagi na braki formalne świadectwa wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Odwołanie od w/w decyzji złożył S. W. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że do okresu zatrudnienia w szczególnych warunkach należy doliczyć okres pracy w Spółdzielni (...)w M. w którym stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace mechanika w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych, a także okres zatrudnienia w Spółdzielni (...) w S. Placówka Terenowa w K., gdzie

w okresie od 11 lipca 1977r. do 31 stycznia 1984r. również wykonywał pracę mechanika samochodowego w kanałach remontowych (odwołanie k.1-4 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się na przepisy prawa i uzasadnienie zawarte w zaskarżonej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.5-6 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony S. W. w dniu (...) ukończył 60-ty rok życia. W dniu 27 września 2018r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę z 27 września 2018r. k.1 akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy w wymiarze 25 lat. Ponadto organ rentowy ustalił, że do dnia 1 stycznia 1999r. ubezpieczony osiągnął staż pracy w szczególnych warunkach w wymiarze 11 lat, 6 miesięcy i 2 dni z tytułu zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) w K.od 3 października 1986r. do 31 grudnia 1998r. (świadcstwa wykonywania prac w szczególnych warunkach z 5 lutego 2016r. wystawione przez (...) Spółdzielnię (...) w K.k.11-12 akt emerytalnych).

Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 16 listopada 2018r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 16 listopada 2018r. k.19 akt emerytalnych).

Ubezpieczony S. W. był zatrudniony w Spółdzielni (...) w S. Oddział w S. Placówka Terenowa w K.od 11 lipca 1977r. do 31 stycznia 1984r., a zatem 6 lat, 6 miesięcy i 21 dni. Był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy (świadcstwo pracy z 31 stycznia 1984r. k.5 akt o ustalenie kapitału początkowego).

Powyższa Spółdzielnia świadczyła usługi z zakresu transportu, a ubezpieczony wykonywał prace w dziale technicznym – w warsztacie naprawczym. Spółdzielnia posiadała około 30 samochodów ciężarowych marki J., S., S. wywrotka, trzy ciągniki oraz N. i Ż., a także maszyny do rozładunku towarów z wagonów kolejowych podczepiane do ciągnika. Ubezpieczony jako mechanik wykonywał naprawy tylnego mostu, skrzyni biegów, wymieniał resory. W początkowym okresie zatrudnienia, kiedy warsztat posiadał jeden kanał, ubezpieczony większości napraw dokonywał w tym kanale, a jeżeli naprawę w kanale wykonywał innym mechanik, wówczas ubezpieczony pracował na zewnątrz, gdzie znajdował się najazd dla większych samochodów. Po około 3-4 latach od początku zatrudnienia ubezpieczonego, a zatem około 1980-1981r. Spółdzielnia wybudowała nowy warsztat, w którym znajdowały się dwa kanały i jeden najazd na zewnątrz. Od tego czasu ubezpieczony wykonywał naprawy w kanale remontowym, a doraźnie na zewnątrz lub na ziemi. W tym czasie razem z ubezpieczonym zatrudnionych było 4-5 mechaników. Opisaną pracę ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy (dokumenty zgromadzone w aktach osobowych ubezpieczonego, w tym umowy o pracę na stanowisku mechanika napraw pojazdów samochodowych i angaże na stanowisku mechanika, zeznania świadków: Z. Ż. i B. G. k.21-22 akt sprawy oraz zeznania ubezpieczonego k.20-2v akt sprawy).

W okresie od 1 lutego 1984r. do 31 października 1986r., a zatem przez 2 lata i 9 miesięcy ubezpieczony był zatrudniony w Spółdzielni (...) w M. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku mechanika. Przez cały okres zatrudnienia wykonywał naprawę pojazdów mechanicznych w kanale remontowym. We wskazanym okresie ubezpieczony był jedynym mechanikiem w powyższej Spółdzielni. Naprawiał ciągniki rolnicze, kombajny zbożowy i ziemniaczany, ewentualnie inne maszyny ciągnikowe (świadcstwo pracy z 31 października 1986r. k.6 akt o ustalenie kapitału początkowego, świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach z 31 października 1986r. k.10 akt emerytalnych wskazujące na rodzaj wykonywanych prac – w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych oraz zeznania ubezpieczonego k.20v-21 akt sprawy).

Ubezpieczony przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego (raport z analizy konta k.13 akt emerytalnych). W dniu 8 listopada 2018r. ubezpieczony złożył w organie rentowym oświadczenie o przekazaniu środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na dochody budżetu państwa (oświadczenie ubezpieczonego k.17 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie S. W. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2015r., poz.748 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z §4 ust.1 pkt 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku jeżeli ma wymagany okres zatrudnienia (co najmniej 25 lat mężczyzna), w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek oraz spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia, a ponadto w dniu 8 listopada 2018r. złożył oświadczenie o przekazaniu środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym na dochody budżetu państwa. Ubezpieczony podnosił, że posiada 15-letni okres zatrudnienia w szczególnych warunkach, gdyż oprócz niekwestionowanej przez organ rentowy pracy w takich warunkach w (...) Spółdzielni (...) w K., pracę w szczególnych warunkach wykonywał również na rzecz Spółdzielni (...) w S. Palcówka Terenowa w K.od 11 lipca 1977r. do 31 stycznia 1984r. oraz w Spółdzielni (...)w M. od 1 lutego 1984r. do 31 października 1986r. Przeprowadzone przez Sąd postępowanie dowodowe wykazało słuszność twierdzeń ubezpieczonego i dało podstawy do ustalenia, że ubezpieczony legitymuje się wymaganym co najmniej 15-letnim stażem pracy w szczególnych warunkach. W pierwszej kolejności wskazać należy, że organ rentowy uwzględniając do stażu pracy w szczególnych warunkach okres pracy ubezpieczonego w (...) Spółdzielni (...) w K.niezasadnie pomniejszył okres zatrudnienia o okresy pobytu ubezpieczonego na zasiłku chorobowym (vide: zaskarżona decyzja k.19 akt emerytalnych). W orzecznictwie Sądu Najwyższego i sądów powszechnych ugruntowany jest pogląd, że osiągnięcie do dnia 1 stycznia 1999r. okresu pracy w szczególnych warunkach, o którym mowa w art.184 ust.1 pkt 1 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych wyłącza ponowne ustalenie tego okresu po osiągnięciu wieku emerytalnego wg zasad wynikających z art.32 ust.1a pkt 1 tej ustawy, obowiązujących od 1 lipca 2004r. (tak SN w wyroku z 23 kwietnia 2010r. w sprawie II UK 313/09, OSNP 2011/19-20/260; analogicznie Sąd Apelacyjny w Lublinie w wyroku z 3 kwietnia 2014r. w sprawie III AUa 74/14, Lex nr 1451729). W świetle powyższego okres pracy ubezpieczonego w szczególnych warunkach przypadający na okres zatrudnienia w (...) Spółdzielni (...) w K.liczony od 1 listopada 1986r. (do 31 października 1986r. ubezpieczony był zatrudniony w Spółdzielni (...)w M.) do 31 grudnia 1998r. wynosi 12 lat i 2 miesiące, a nie 11 lat, 6 miesięcy i 2 dni jak przyjął to organ rentowy. Dalej wskazać należy, że przeprowadzone przez Sąd dowody dały podstawy do ustalenia, że w okresie zatrudnienia w Spółdzielni (...) w M. (od 1 lutego 1984r. do 31 października 1986r., a zatem przez 2 lata i 9 miesięcy) oraz w Spółdzielni (...) w S. Placówka Terenowa w K. (od 11 lipca 1977r. do 31 stycznia 1984r., ze szczególnym uwzględnieniem okresu od 1 stycznia 1981r. do 31 stycznia 1984r., a zatem przez przeszło 3 lata - kiedy to Spółdzielnia miała na wyposażeniu większą liczbę kanałów remontowych)

ubezpieczony stale i w pełnym wymiarze czasu pracy pracował w szczególnych warunkach wykonując pracę w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych. Praca tego rodzaju zaliczona jest do pracy w szczególnych warunkach o czym stanowi wykaz A dział XIV, poz.16 załącznika do w/w rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Na fakt wykonywania przez ubezpieczonego pracy mechanika w kanałach remontowych przy naprawie pojazdów mechanicznych wskazują dowody z dokumentów zawartych w aktach osobowych ubezpieczonego oraz spójne zeznania świadków - współpracowników ubezpieczonego, a także korespondujące z tymi dowodami logiczne zeznania samego ubezpieczonego.

Reasumując uznać należało, że po doliczeniu powyższych okresów zatrudnienia do stażu pracy w szczególnych warunkach, ubezpieczony spełnia przesłankę 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Mając to na uwadze Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił, że S. W. przysługuje prawo do emerytury od 8 listopada 2018r. ,tj. od chwili złożenia przez ubezpieczonego oświadczenia o przekazaniu środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym na dochody budżetu państwa. W tej dacie spełniona została przez ubezpieczonego ostatnia przesłanka warunkująca nabycie prawa od emerytury w niższym wieku emerytalnym.